

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 28sten OCTOBER 1843. N. 43.

Onlangs behelsden de Venezolaansche Couranten het verslag der Commissie, welke gezonden was om den toestand der kolonie Tovar op te nemen. Zoo als bekend is, vormde Kolonel Codazzi, toen hy zich te Parys bevond, het plan om eene modelkolonie in Venezuela te stichten. Men gaf hem den raad om hiertoe Duitschers te gebruiken, als munteden deze uit in zedelykheid en werkzaamheid. Hy koos uit een tachtig tal kolonisten, alle menschen van een sterk ligchaamsgestel en van beproefde zedigheid, en die benevens den landbouw ook een handwerk geleerd hadden. Deze menschen werden benevens hunne huisgezinnen overgevoerd en geplaatst op een doelmatig uitgekozen stuk gronds; namelyk op eene hooge bergvallei der Andos, waar de lucht gematigd en de grond vruchtbaar is; en waar, door middel eener rivier in de nabyheid, de gemeenschap naar de zee en ook naar de hoofdstad gemakkelyk kan onderhouden worden.

Het gouvernement verschafte hun de noodige gelden tot het aankoopen van gereedschappen, bouwstoffen en andere benoodigdheden. Het eerste jaar der kolonisatie verstreken zynde, zoo werd de aanvrage voor de jaarlyksche toelage vernieuwd, daar de kolonisten zich zelven nog niet konden onderhouden. Het gouvernement willende weten of deze gelden doelmatig besteed worden, benoemde eene commissie, die verslag moest geven aangaande den toestand der kolonie, en dit verslag is zeer voldoende geweest.

Eene volkomene wildernis was in een dorpje herschapen, met huizen vol geryfelykheden, eene kerk, bebouwde akkers, wegen tot vervoer, enz. Er hadden nog geene sterfgevallen plaats. Eenige personen, die in den aanvang ziek werden, waren hersteld. Om de handelsbelangen van deze kolonisten te bevorderen, wordt er een weekblad half duitsch en half spaansch uitgegeven.

Het contrast tusschen het uitzigt van deze kolonie met dat der ommestreken, die door eene spaansch indische bevolking bewoond worden, was zeer treffend. Hier heerschten nyverheid en belangstelling; dáár traagheid en onverschilligheid. De spaansch Amerikaan brengt den dag door met zich in zyne hangmat te schommelen; hy werkt niet meer, dan hy noodig heeft voor zyn dagelyksch voedsel; eene geryfelyke woning, zindelyke kleeding en andere gemakken zyn voor hem nog geene behoeften. De kolonie Tovar moet hun derhalve tot model dienen en hunne lust tot werkzaamheid aanprikkelen; doch in vele streken van het voormalige Spaansch Amerika heeft bedryvigheid der vreemdelingen, die zich onder de inboorlingen hebben neergezet, geene gunstige uitwerkselen gehad. Dezelve heeft geen nayver noch zucht tot navolging opgewekt, maar wel nyd en afgunst. De vreemdeling, die door zuinigheid en bedryvigheid een klein fortuin byeen vergaderd had, is weleens het voorwerp der vervolging geweest. Men heeft vele voorbeelden, dat hunne lastdieren, die zy bezigden tot vervoer der goederen, des nachts door het doorsnyden van pezen, verlamd zyn geworden, en hunne koopgoederen bedorven zyn.

De Venezolaan is echter meer aan de vreemdelingen gewend geraakt, en deze leven onder hen in meerdere veiligheid; doch men zegt daarentegen, dat de lage volksklasse, meer dan in de spaansche tyden het geval was, zich aan het misbruik van sterken drank begint over te geven; dit heeft vooral plaats onder de werklieden in de zeehavens, die door het toenemen van den handel grootere verdiensten hebben en nog geene kunstbehoeften kennen, waaraan zy het surplus van hunne inkomsten kunnen besteden.

De Franschen blyven nog by aanhoudendheid den oorlog in Algerie voortzetten tegen de Arabieren, of zoo als sommige Courantiers dezelve noemen, de Mooren. Gelyk wy meermalen vermeld hebben, geraken de afgevallene stammen, by het zien van een fransch legerkorps, in angst en vrees; zy zenden afgevaardigden naar de Franschen, maken verontschuldigingen voor hunnen afval en zeggen, dat de Emir hun daartoe gedwongen heeft; zy belooven voortaan getrouw te zullen blyven en stellen vele aanzienelyke personen den Franschen als gyzelaars ter hand; doch naauwelyks zyn de Franschen afgetrokken, of de Emir verschynt weder en bedreigt deze stammen te zullen uitplunderen, zoo zy hem geene manschappen en andere behoeften leveren. Zy vallen dan weer af, wel wetende, dat de Franschen de gyzelaars niet zullen mishandelen. Nu trekt er weer op nieuw een fransch legerkorps op om de afgevallene stammen te tuchtigen, en deze tuchtiging bestaat in het wegvoeren van al het vee. Deze uitgeplunderde stammen aan den honger overgeleverd zynde, zyn genoodzaakt om roovers te worden; zy vervoegen zich by den Emir en doen strooppartyen in de streken, die door de bondgenooten der Franschen bewoond worden.

Te voren hebben de Franschen alleen maar hunne razzias in de lente en herfst kunnen volvoeren. In het laatste jaar hebben deze razzias den ganschen zomer doorgeduurd. Het fransche legerkorps is op kameelen, beladen met krygsvoorraad, levensmiddelen en water, in de groote zomerhitte door woestynen vervoerd geworden naar die streken, waar de vyandelyke stammen zyn. De laatste razzias waren dat van het korps van Youssof. Deze heeft een' stam naby de woestyn getuchtigd en 7000 ossen, 26,000 schapen, vele honderden kameelen en andere voorwerpen in de ommestreken van de stad Algiers overgebragt.

De fransche krygsmagt in Algerie bestaat thans uit 75,000 man, die in kolonnen het land doorkruizen of in de steden in garnizoen leggen. Het onderhoud dier krygsmagt kost het gouvernement zeer veel, doch ook kan zy zich gedeeltelyk onderhouden van de opbrengsten der razzias.

De grieksche historieschryver Herodotus, de monumenten van oud Egypte opsommende, noemde vooral als merkwaardig het Labirint of doolhof en hét meer Moeris. Dit meer was door koning Moeris gegraven geworden, naby de rivier de Nyl, om, als het water dezer rivier afgeloopen was, nog eene waterverzameling te hebben ter vruchtbaarmaking zyner tuinen.

Beide deze gedenkstukken, het Labirint en het meer Moeris, zyn in latere tyden in het zand bedolven geworden, zoodanig dat men zelfs de plaats niet meer wist aantewyzen, waar dezelve gelegen hadden.— In dezen tyd echter zyn zy door een fransch architekt terug gevonden. Een gezelschap van reizigers, geleerden, teekenaars en bouwkundigen, onder opzigt van den duitschen oudheidkenner Lypsius, zyn van Egypte afgereist. Deze houden zich bezig met het meer Moeris en de Labyrint opgegraven. Dat het opgegravene meer werkelyk dat van Moeris is, blykt uit dezen konings naam, dien men op vele plaatsen op de steenen heeft gevonden.

Orkaan in Florida. *Le Courrier des Etats Unis* van den 28 September deelt eenen brief mede van Port Leon, onder dagteekening van den 15 dier maand, bevattende eenige byzonderheden van een' orkaan en eene overstrooming, welke plaats hadden op den 13 en 14.—"In den morgen van den 13 verhief zich de wind eensklaps uit het zuidoosten, en het gety rees zeer hoog; de wind bedaarde echter weldra, en het water daalde weder; maar te 11 ure 'snachts verhief zich de wind andermaal dermate, dat de stad in een oogenblik overstroomd was. Al de langs de kaai gelegene pakhuizen werden door de baren omver geworpen, en ook het grootste gedeelte der woonhuizen werd er door verwoest; derzelver bewoners moesten de vlugt nemen naar de heuvels in de nabyheid der stad. Te Saint Marks zyn de meeste gebouwen geheel verwoest of zwaar beschadigd geworden. De verwoesting was grooter te Light House. Hier is geen enkel gebouw blyven staan, behalve de vuurtoren, en 14 personen hebben er het leven verloren. Men had nog geene tyding van St. Joseph noch van Apolochicola, welke plaatsen, wegens derzelver ligging, zeer moeten geleden hebben."

Eene nieuwe manier om te vervalschen. De *Sun*, eene Courant van Cincinnati, behelst het volgende hieromtrent:—"Wy hebben hooren bevestigen, dat men in deze stad de ontdekking gedaan heeft van eene bewerking om met de daguerréotype te vervalschen. De regering moet goed toezien, anders zullen alle landen met papierengeld als overstroomd worden; want zy zyn zoo volmaakt naar het oorspronkelyke afgedrukt, dat het eene onmogelykheid is derzelver valschheid te ontdekken."

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 October 1843.

ALZOO *JEANNETTA MARGARITHA KIKKERT* Weduwe van *HENDRIK SCHOTBORGH Jzn.*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het haar in eigendom aankomende slaven meisje genaamd Urselina, oud een jaar, dochter van Rosalie, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemelde slaven meisje mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 October 1843.

ALZOO Deweduwe *ABRAHAM VAN ISAAC HENRIQUEZ*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slavenjongen genaamd Frederik, oud 10 jaren, zoon van Helena, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slavenjongen mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 October 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 November als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Dertien duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *f* 1000.— met bepaling, dat het aanbod van ogios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 27 October 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING

VAN wege het Collegie der Wees onbeheerde en desolate Boedel kamer alhier, om vóór of uiterlyk op ultimo December dezes jaars, ter gemelde kamer te doen inleveren: alle pretentien ten laste der gerepudieerde en abintestato boedels van wylen

JANNETJE GEERTRUIDA GOMEZ TESSELAAR Weduwe *C. B. ROSENDAL*,
JUANA URSULA LOPEZ, en
ADRIANA WILHELMINA WENDEL;

zullende, na dien datum, geen regard hoegenaamd op verdere pretentien worden geslagen; terwyl degenen, die aan de voorzeide boedels mogten verschuldigd zyn, verzocht worden daarvan, vóór den opgemelden datum, betaling te komen doen.

Curaçao den 25 October 1843.
De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Donderdag, den 16 November aanstaande, in het beneden lokaal van het Weeskamers gebouw, publiek doen opveilen:

EEN HUIS, staande aan de Overzyde dezer haven, in de 2de Wyk No. 127, aankomende *J. H.* en *A. M. PIERRE* en de minderjarige kinderen van wylen *H. PENSO* en *E. C. PIERRE*.

Curaçao den 25 October 1843.
De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

ADVERTENCIA.

EL que subscribe notifica al Público que no admite desde este momento ninguna deuda que fuese contractada en su nombre ó bajo el nombre de su Esposa, que de lo contrario no tendrán ningun efecto el págo, que solamente por medio de un reconocimiento firmado de su puño ó de su Esposa A. S. Mattey.

Curazao 26 de Octubre 1843.
A. MATTEY.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt aan het publiek bekend, dat hy van dit oogenblik af geene schuld hoegenaamd erkent, welke op zynen naam of dien zyner echtgenoot mogt gemaakt zyn, en dat integendeel geene betaling zal plaats hebben dan alleen op een bewys, voorzien van zyne handteekening of die zyner echtgenoot A. S. Mattey.

Curaçao den 26 October 1843.
A. MATTEY.

OVERLEDEN verleden Zaturdag nacht, den 21 October 1843, in den ouderdom van 73 jaren, de WelEerwaarde Heer DAVID NAMIAS DE CRASTO, waarnemer der functien van Rabbyn en Voorlezer van de Israëlitische gemeente op dit eiland. De begrafenis had plaats op den achtermiddag van den 22. Het stoffelyke overschot werd in de Synagoge gedragen en van daar in processie naar de begraafplaats, waarby tegenwoordig waren de kerkelyke ambtenaren, de HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber der kolonie, een der predikanten en de kerkenraden der Protestantsche gemeente en een aantal leden zoo wel van deze als van de andere gemeenten in deze kolonie. Op de begraafplaats werd de lykdienst gehouden door den WelEerwaarden Heer David Cardoze, Voorlezer der gemeente, die toen het lyk in het graf nedergelaten werd, de plegtigheid besloot met eene korte doch toepasselyke rede.

Gedurende een tydsverloop van vyftig jaren, waarin de overledene zyne gemeente in onderscheidene betrekkingen gediend heeft, volbragt hy de pligten zyner ambtsbetrekkingen met den meesten yver en belangstelling en maakte zich daarby bemind en geacht van al de leden zyner gemeente, die met zyne aanverwanten en talryke vrienden lang zyn verlies zullen betreuren. Moge zyne ziel in vrede rusten.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1843.

V. M. Zondag den 8 te 6 u. 44 m. 's morgens.
L. K. Zondag den 15 te 9 u. 18 m. 's avonds.
N. M. Maandag den 23 te 3 u. 2 m. 's morgens.
E. K. Zondag den 29 te 10 u. 10 m. 's avonds.

Verleden Maandag morgen, den 23 dezer, is uit deze haven naar Amsterdam vertrokken het nederlandsche Brikschip Maria & Jacoba, Kapitein D. J. Bart, en met hetzelve Mevrouw Bart en zoontje, de Heer C. Spanoghe en de jonge Heeren H. L. J. Thiefry en J. H. B. Gravenhorst.

Onlangs hebben wy gemeld het bestaan van vredes onderhandelingen tusschen de Mexicanen en Yucatanen; uit jongere berigten blykt het echter, dat Santana deze onderhandelingen aan den gang gehouden heeft alleenlyk om tyd te winnen, ten einde zyne krygsmagt te versterken; want zyne eischen zyn van dien aard, dat dezelven nimmer ingewilligd kunnen worden. Hy wil volstrekt de onafhankelykheid van Yucatan niet erkennen; hy eischt onder anderen de afschaffing van het Congres van Yucatan, en dat deszelfs voornaamste steden mexicaansch garnizoenen zouden ontvangen. De Commissarissen van Yucatan hebben verklaard hierin niet te kunnen treden, doordien zy geene instructien hebben om op dergelyke grondslagen den vrede te onderhandelen. Een hunner is naar Merida vertrokken om nieuwe instructien te ontvangen.

Opstand in Italie. De patriotten uit de pausselyke staten doen hopelooze pogingen om hunne verlorene vryheid weder te bemagtigen. Een der hoofden van den opstand heeft, naar men zegt, op het verwyt, dat men hem wegens onvoorzigtigheid gedaan had, in dezer voege geantwoord: "Er moeten van tyd tot tyd eenigen der onzen onder de slagen der Sbirren vallen, ten einde den haat der dwingelandy in de harten des volks te onderhouden." Zie hier nog hetgeen wy uit eenen brief van Livorno van den 22 Augustus vernemen, daar het pausselyke gouvernement uit vrees, dat dezelve tot voorwendsel eener derde vreemde tusschenkomst mogten dienen, niets van de gebeurtenissen, welke hetzelve zoo verontrusten, openbaar maakt:—

Veertig of vyftig opstandelingen, die op den 15 in de nabyheid van Casa Ecchio gezien waren, trokken door de bergen tot aan Savigno voorwaarts, alwaar zy een detachement van twintig karabiniers, aangevoerd door den kapitein Castelvet i, en eenige pausselyke vrywilligers, welke door den secretaris der gemeente aangevoerd, overrompelden. Er werden eenige geweerschoten gewisseld, de kapitein en vier zyner manschappen bleven op de plaats, en de overigen namen uit gebrek van kruid en lood, de vlugt, latende paarden en wapenen in het bezit der opstandelingen achter. De guerilla trok daarop het dorp binnen en fusileerde, naar men zegt, den secretaris en twee vrywilligers, welke overbrengers van depeches waren.

Het schynt, dat zich in de nabyheid van Vergado en Pazzano andere gewapende lieden vertoond hebben. Eene daadzaak althans is het, dat men sedert den 16den voortdurend troepen tegen de opstandelingen heeft uitgezonden. Deze magt bestaat uit 400 Zwitsers, 200 karabiniers, 100 vrywilligers en 100 kommiesen, die aan het doorkruizen der bergen gewoon zyn. De krygsverrigtingen dezer troepen gaan langzaam, dewyl zy al de guerillas zoeken te omsingelen.

De hertog van Modena doet van zynen kant troepen naar de grenzen zyner staten oprukken, en het belangrykste is, dat Oostenryk, naar de zyde van Verona en Rovigo, ook eene krygsmagt zamentrekt.

Er hebben te Bologne vervolgingen en arrestatien plaats gehad; maar de meesten der gearresteerden zyn weder in vryheid gesteld.

De kardinaal Amat is te Ravenne terug gekeerd en heeft aan eenige liberale opperhoofden hun ontslag gegeven.

De toestand van het pausselyke gouvernement is zeer hagchelyk; want hetzelve durft niet gestreng te werk te gaan om geene aanleiding te geven tot eenen nieuwen opstand, welke eene derde vreemde tusschenkomst zou kunnen te weeg brengen.

KERKELYKE STAAT. Men meldt van de grenzen van Italie, dd. 22 Augustus, in de Courant van Augsburg:

" Men had het nieuws verspreid, dat de ongeregeldheden, welke in de roomsche staten zyn uitgebarsten, beteugeld waren, doch dit nieuws wordt ongelukkiglyk niet bevestigd. De muitelingen van Bologne hebben de stad verlaten, ten einde hunne rooveryen des te gemakkelyker in de omstreken te kunnen plegen. Eene bende, zamengesteld uit drie honderd dezer boosdoeners, is dezer dagen met een tegen hen uitgezonden detachement handgemeen geweest. Deze menschen waren allen wel met pistolen en jagtgeweren gewapend, en boden duchtigen tegenstand. De bende heeft de soldaten terug geslagen; de kapitein en eenige manschappen zyn gevangen genomen, en na eenige oogenblikken beraads gefusileerd. Deze bende, welke, ofschoon staatkundige redenen tot hare zamenstelling gediend hebben, rooveryen pleegt, is het hertogdom Modena genaderd en verscheidene regementen zyn tegen haar uitgezonden. Men wacht met te meer ongerustheid naar nadere berigten, daar de opstandelingen het gerucht verspreid hebben, dat geheel Italie in opstand is. Men schryft dezen opstand aan de ontevredenheid toe, over den maatregel, welke het pausselyk gouvernement genomen heeft ten opzigte het in dienst nemen van nieuwe zwitsersche troepen; en het zou schynen, als of de zwitsersche soldaten, welke het pausselyke gouvernement geweigerd heeft aantenemen, om reden zy protestantsch waren, medegewerkt hebben om dit oproer te doen plaats grypen."

VERVOLGING DER JODEN IN ITALIE. Naar luid der *Courier des Etats Unis* van den 22 September jl. bevat eene londensche Courant van den 22 Augustus het volgende artikel, onder dagteekening van Ancona, den 24 Juny:—

" Het pausselyke gouvernement heeft het volgende besluit genomen ten aanzien der Israëlieten van Ancona en van Sinigaglia:— " De Israëlieten, woonachtig te Ancona en Sinigaglia, zullen niet vermogen Christenen in hunne dienst te hebben, op pœne van gestraft te worden overeenkomstig de pausselyke besluiten. Al de Israëlieten zullen moeten verkoopen, binnen den tyd van drie maanden, hunne roerende en onroerende goederen, zoo niet, zoo zullen dezelven op publieke veiling verkocht worden. De Israëlieten zullen niet vermogen in eene stad te wonen zonder de toestemming van het gouvernement; by overtreding van dit verbod zullen zy respectievelyk naar hunne ghettos vervoerd worden. Geen Israëliet vermag buiten de ghetto te vernachten. Geen Israëliet vermag een Christen binnen de ghetto te laten vernachten. Geen Israëliet vermag vriendschapsbetrekking met een Christen te onderhonden. De Israëlieten zullen niet vermogen handel te dryven in kerksieraden, noch in boekwerken, van welke soort hoe ook genaamd, op straffe van honderd kroonen boete en zeven jaren gevangenis. De Israëlieten zyn verboden hunne lyken met plegtigheden te begraven; zy mogen zich niet bedienen van brandfakkels, op straffe van verbeurdverklaring. De genen, die deze verbodswetten overtreden, vervallen in de straffen der heilige inkwisitie. Dit besluit zal aan de ghetto medegedeeld worden ter openbaarmaking in de Synagoge.

" Kanselary der heilige inkwisitie, den 24 Juny 1843.

" RAVICENZO SALMA,
Inkwisiteur Generaal.""

Eene opgave van de sterkte der bevolking en der verschillende Godsdienst-belydenissen, welke er in de Oostenryksche Provinciën gevonden worden, waarby evenwel de krygslieden niet mede begrepen zyn.

Katholicken	25,014,267.
Vereenigde Grieken . . .	3,485,298.
Niet Vereenigde Grieken .	3,790,941.
Protest. der Augsb. belydenis	1,234,574.
" " Helvet. "	2,193,117.
" Unitarieërs. . . .	43,753.
Joden	639,051.
Andere secten	1,736.

Wy zien hieruit, dat de zuiver Katholieke bevolking tegen de andere met eene groote meerderheid over staat. Deze meerderheid wordt nog sterker, wanneer wy hier de *vereenigde Grieken* bytellen en deze van de minderheid aftrekken.

Merken wy dit op en volgen wy den regel: *a potiori fit denominatio*, dan mag *Oostenryk* teregt een *Katholieke* Staat genoemd worden; zonder dat hetzelve hierom een zuiver Katholieke Staat is. Dit is het ook niet, zelfs te minder, al laten wy het, tegen de geschiedenis der Kerk aan, gelden, dat den *Roomsch-Katholicken* met uitsluiting der *Grieksch-Katholicken*, de naam van *Katholicken* wordt toegelegd.

De drie Ryken, *Rusland*, *Pruissen* en *Oostenryk* hebben te zamen eene bevolking van over de honderd en twaalf millioenen zielen. Eene belangryke magt, wanneer zy zich met elkander vereenigen; te belangryker, wanneer het overige *Duitschland* en de hun ondergeschikte Staten zich eenstemmig met hen aansluiten!— Dit wist NAPOLEON, en hierom verdeelde en overheerschte hy hen; overheerschte hy hen met eene magt, minder talryk dan die van *Oostenryk* alleen; ook minder sterk in zichzelven; maar krachtig door de energie, welke *Frankryk* tegen dien, toen zoo verzwakten en verslapten, aan aristokratie en hiërarchie overgegevenen Staat ontwikkelde; krachtiger nog door den ontwaakten geest der volken. En deze, hy kon wel *geleid* en *misleid*, maar niet bedwongen worden. Gelukkig hy, die het eerste verstaat, en zich voor het laatste wacht!

De beruchte *Vidocq* heeft aan zyne regters eene korte schets van zynen levensloop doen geworden; in dit pamphlet vindt men de meeste zaken herhaald, die uit zyne vroeger in het licht gegevene, en destyds zoo veel geruchts gemaakt hebbende *Gedenkschriften* reeds bekend zyn; maar enkele trekken en aanmerkingen, die men in dit nieuwe werkje ontmoet, zyn evenwel de overneming niet onwaardig.

Wy zullen den 68jarigen grysaard, wiens eerste condemnatie tot eene gevangenisstraf van drie maanden ten gevolge van eenen twist, reeds van zyn veertiende jaar dagteekent en aan welke kortstondige gevangenis hy, uithoofde der gedwongene betrekking, waarin zy hem met allerlei ganniven bragt, al zyne verdere ongelukken wyt, niet volgen in al de onderscheidene condemnatiën tot korteren of langeren tyd yzers, die hem sedert getroffen hebben, en ook niet in zyne algedurige byna wonderdadige ontkomingen, maar beginnen met te vermelden, dat hy, in 1809 gevangen zittende, zich tot geheimen verklikker aanbood en in die hoedanigheid gewigtige diensten aan de justitie en policie bewees, tot belooning voor welke, hy in 1811 op vrye voeten gesteld en als geheim agent werd bevestigd. Thans laten wy hem verder zelf spreken.

" Myne eerste verrigtingen gingen alle verwachting te boven, maar myne hoofden het gevaar bevroedende van my in aanraking met de politie te stellen, belastten my met het oprigten van eene afzonderlyke veiligheids politie; aanvankelyk had ik slechts twee man, toen vier, later acht, maar nimmer meer dan twaalf, en ieder weet de belangryke diensten, die ik met dit handje vol volks aan de Maatschappy bewezen heb.

" De rapporten zyn by de policie voorhanden, om van de waarheid te getuigen, en het kan der justitie niet uit het geheugen zyn gegaan, dat zy duizenden van boosdoeners van allerlei aard, die ik in hare handen heb geleverd, te vonnissen heeft gehad. Men zal zich ongetwyfeld herinneren, dat de moordenaars, de onverzaagdste en gevaarlykste struikroovers door my zyn gevangen genomen; dat geheele benden van dezelve vernield zyn geworden en eindelyk, dat er meer dan twintig duizend misdadigers, ten gevolge myner opsporingen in hechtenis genomen en gevonnisd zyn geworden. En toch juist is het dit, wat my vyanden berokkend heeft . . . . .

" In myne nieuwe loopbaan en in myne eerste verrigtingen, daarin ben ik mede zeer gelukkig geweest, en sedert heb ik zoo veel ervarenis opgedaan, dat het my thans mogelyk is al de gaauwdieven aan te wyzen en by klassen en kathegorien te rangschikken. Parys is besmet met kwaaddoeners van allerlei soort, het krioelt er van opligters; zy schuilen overal, in alle rangen, er zyn er zeer hoog geplaatste, betitelde, met lintjes en decoratiën overladene. Ik ken ze allen, en des noods kan ik ze aanwyzen; zy weten het; zy hebben er de bewyzen van; wanneer het er op aan kwam, inlichtingen omtrent hen te geven, heb ik my nimmer door eenige beweegredenen laten terug houden; ik heb gezegd. Mynheer de Graaf die, Mynheer de Baron die, Mynheer de Markies die, Mynheer die eindelyk, is een *Macaire* een gannif.— Men kan begrypen, dat zulk eene rondborstigheid hoogst onaangenaam geweest is aan die heeren uit de hooge kringen; deze op veel gunstiger standpunt geplaatst dan de dieven, kunnen op een groot diner behendiglyk te kennen geven, dat eene inrigting als de myne onzedelyk, gevaarlyk enz. is. Vele aanzienlyke personaadjes zyn door my vervolgd en door my overgeleverd geworden aan den deurwaarder van koophandel, aan wien zy zich gehaast hebben betaling te doen; andere met welke ik my niet eens bemoeid had, maar die slechts met mynen naam bedreigd waren geworden, hebben hnnne schuldeischers voldaan, of zyn met dezelve in schikking gekomen; ik ben overtuigd, dat er met behulp van mynen naam, maar buiten my om nog meer zaken worden afgedaan, dan ik er zelf behandel. Men zal zich niet langer verwonderen, dat ik vele vyanden tel, wanneer men weten zal, dat ik meer dan vyf en twintig duizend beursensnyders, opligters en schurken op de hielen najaag en belet de eerlyke lieden te berooven; men kan zich eindelyk met eenige juistheid een denkbeeld vormen, van eene inrigting, door welker waakzaamheid men, tegen twintig franken in het jaar, de gaauwdieven van allerlei aard braveeren kan. Men begrypt alzoo, dat die heeren gaauwdieven het grootste belang hebben by het doen vallen van een agentschap, hetwelk hunne vernietiging moet bewerken; zoo als ik belooft heb te doen, en ook doen zal."

PARYS, 6 *July*. De municipaliteit houdt zich dezer dagen onledig met het beramen van middelen, om de onmatige uitbreiding der kerkhoven palen te stellen, die Parys met eene nieuwe soort van ringmuur dreigen te omgeven. Tot aan het jaar 1779 waren de kerkhoven grootendeels binnen in de stad gelegen, doch moesten wegens de ontzettende opeenhooping van beenderen en lyken, vooral op het beruchte kerkhof *des Innocens*, buiten de stad worden verlegd. Deze maatregel kreeg echter eerst in 1840 zyn volkomen beslag. Men koos drie plaatsen buiten den muur, en bepaalde de voorwaarden, onder welke de lyken of in gemeene graven of in graven voor 5 jaren of in eeuwige graven zouden bygezet worden. In de gemeene graven worden de lyken bygezet dergenen, die in de hospitalen overlyden, alsmede van dezulken, wier begrafeniskosten voor een deel door de stad gedragen worden of wier familiën geene plaats koopen willen. Een graf voor 5 jaren bekomt men voor eene som van 50 fr.; na verloop van dien tyd, wordt het lyk in het gemeene graf gebragt, tenzy de familie in dien tusschentyd een eeuwig graf hebben aangekocht. Het getal der tydelyke graven, die ten jare 1842 aangewezen werden, is 4765; de eeuwige graven kosten 250 fr. de kwadraat-mètre— een ongehoorde prys als men bedenkt, dat een hectare 10,000 zulke kwadraat-mètres bevat, en alzoo door de stad voor 2,500,000 fr. verkocht wordt. Men had den prys zoo hoog gesteld, om de eeuwige concessiën zoo veel mogelyk te beperken. De armoede in Parys was ook toenmaals zoo groot, dat deze maatregel voldoende was; in de vier eerste jaren toch werden niet meer dan 12 à 15 eeuwige concessiën gevraagd; doch met de toeneming des rykdoms en der bevolking is dit getal zoo toegenomen, dat in het jaar 1842 alleen er 917 aangevraagd werden. Het bekende kerkhof van *Père Lachaise* bestond in het jaar 1804 uit 17 hectaren; sedert dien tyd is het met 26 hectaren vergroot. Op het kerkhof van Montmartre is geene plaats meer, en het kerkhof van Mont Parnasse moet insgelyks eerlang vergroot worden. In het jaar 1842 bragt de verkoop van graven voor 5 jaren eene som van 235,750 fr., en die van eeuwige graven 509,640 fr op. Zoo voordeelig deze soort van handel voor de stad is, zoo groot is ook het nadeel. De vele monumenten verkeeren grootendeels in een' staat van verval, wyl vele familiën uitsterven of verarmen, ook wel door nalatigheid. Het aantal der op deze wyze verlatene graven moet natuurlyk steeds toenemen, en toch durft de stad dezelve niet weder aan zich trekken, daar de administratie niet dan hoogst ongaarne een regt aantast, dat in den eerbied voor de dooden deszelfs grond heeft. Een ander nadeel is, dat men het doel, namelyk om de kerkhoven uit het midden der levenden te verwyderen, niet bereikt heeft; men heeft ze aan gene zyde van den ringmuur van het octrooi verlegd; doch door de bestendige verhooging van hetzelve is de bevolking insgelyks meer en meer naar buiten gedreven, en Parys biedt thans het schouwspel aan, dat men overal, waar men van binnen de stads wallen nadert, eene soort van woestyn vindt; men treft daar tuinen, woeste plaatsen en zelfs korenvelden aan, die zich tot aan den muur uitstrekken; doch zoodra men de poort achter den rug heeft, vindt men eene groote bevolking, die zich voor de poorten gevestigd en de kerkhoven met dorpen omringd heeft, zoodat derzelver vergrooting eerlang onmogelyk zal zyn. Men heeft daarom voorgeslagen om de concessiën wederom tot een maximum van 30 jaren te brengen, na welken tyd de graven weder aan de stad zullen komen, tenzy de familiën eene verlenging vragen, die van 10 tot 10 jaren zal verleend worden, tot de familie uitgestorven is.

DE SLAVERNY DER NEGERS EENE INRIGTING DER NATUUR!

Wat NEWMAN in zyn *History of Insects* de merkwaardigste daadzaak in de geschiedenis der mieren noemt, gaf aan een' van de yverigste verdedigers der slaverny het bewys aan de hand, dat deze eene—inrigting der natuur is. "De merkwaardigste daadzaak in de geschiedenis der mieren," zegt NEWMAN, "is de gewoonte, welke aan eene van derzelver soorten eigen is, om de arbeiders eener andere soort weg te vangen, hen te dwingen voor de maatschappy hunner veroveraars te werken, en hen dus letterlyk als slaven te behandelen. De slavenhandelende mieren zyn, zoover tot nog toe myne waarnemingen gestrekt hebben, bleekrood van kleur; de slaven daarentegen, even als de mishandelde inboorlingen van *Afrika*, pikzwart. De tyd van het slavenvangen duurt ongeveer tien weken, en begint nooit, vóór dat de mannelyke en vrouwelyke mieren op het punt zyn om uit hunnen poppentoestand te treden, waardoor dus de wreedaardige volkroovers de voortplanting van het geslacht niet verhinderen. Ook schynt zulks het doel van dit instinct; want waren de slavenmieren eeniglyk tot de slaverny geschapen, waartoe zy bestemd schynen, zoo zou dit van zelf moeten ophouden, wanneer hunne nesten aangegrepen wierden, eer de gevleugelde myriaden afgetrokken waren, of op het punt stonden om af te trekken, ten einde den pligt der voortplanting op nieuw te vervullen. Zoodra de roode mieren zich op eenen rooftogt begeven willen, zenden zy verspieders uit, om een oord op te zoeken, waar een Negerstam zich neêrgezet heeft; hebben deze spionnen zulks ontdekt, dan keeren zy terug en brengen rapport. Kort daarna rukt het heirleger der roode mieren uit, met eene voorhoede aan de spits, die gedurig afwisselt; want zy, uit welke deze voorwacht bestaat, loopen slechts een weinig vooruit, houden vervolgens halt, laten het hoofdkorps voorby en sluiten zich aan de achterhoede aan. Anderen hebben midderwyl hunne plaats ingenomen. De voorhoede bestaat hoogstens uit acht of tien mieren. Is het leger in de nabyheid der Negerkolonie aangekomen, zoo verstrooit het zich, rent heen en weder door gras en struiken en jaagt in het rond, even alsof het wel de bewustheid had, dat het gezochte voorwerp niet meer ver af was, maar het evenwel niet regt wist te vinden. Hebben zy eindelyk de legerplaats der zwarten ontdekt, zoo ylen de voorsten ontstuimig ten aanval. De wachthoudende Negers verzetten zich; er wordt gevochten, en niet zelden bekoopen deze eerste aanvallers het met den dood. Snel bereikt de krygsmaar het binnenste van het nest; by duizenden dringen de Negers naar buiten; de roode mieren van hunnen kant verzamelen zich; een woedende stryd begint, maar steeds eindigt hy met de nederlaag der Negers, die naar de binnenste ruimten hunner woning vlugten.— Nu volgt de plundering. Met hunne sterke kinnebakken scheuren de roode mieren de wanden van den zwarten mierenheuvel uit elkander en dringen in het hart der citadel. Na weinige minuten komt ieder roover terug, beladen met de pop van eenen zwarten arbeider, welke hy, ondanks de waakzaamheid en sterkte van derzelver wachters, veroverd heeft. Den levenden buit met zich nemende, trekken de roode mieren in volkomene orde naar hunne nesten terug, waar, naar oogenschyn, de prysgemaakte poppen op gelyken voet als hunne eigene behandeld worden, en de arbeiders, zoodra zy zich ontwikkeld hebben, de maatschappy met alle vlyt en vermoedelyke goedwilligheid dienen. Zy herstellen het nest, graven aardgangen, zoeken voedsel byeen, voederen de mierenwurmpjes, dragen de poppen in den zonneschyn, doen alles, wat het welzyn der kolonie vereischt; kortom, gedragen zich volkomen in dier voege, alsof zy hunne oorspronkelyke bestemming vervulden."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 October 1843.

NAMENS den HoogEdelen Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hierby openlyk kennis gegeven: dat de Heer Jan Hendrik Brugman Schotborgh, by dispositie van den 10 dezer maand No. 298, bevoegd is verklaard tot de uitoefening der functien van Deurwaarder en Geregts bode by de Regtbank alhier, onder de benaming van Assistent Klerk, en als zoodanig door hem op heden de eed afgelegd is.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 October 1843.

ALZOO de personen van *JOHANNA HOOFT* en *ELEONORA HOOFT*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slaven jongen genaamd STEPHANUS LEOPOLD, oud 10 jaren, zoon van MAGDALENIA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaven jongen mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KRACHTENS besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 10 October dj. No. 3, gevolgd op een door *CASPER HENSLE* en huisvrouw *GEERTRUIDA DEJONGH* ingediend rekwest, wordt hierby bekend gemaakt: dat de evengenoemde *CASPER HENSLE* en huisvrouw *GEERTRUIDA DEJONGH*, met onderlinge toestemming, van tafel, bed, bywoning en goederen gescheiden zyn, op de door hen getroffene overeenkomst, vervat in eene notariele acte dd. 25 September dj., in den inhoud waarvan zy op hun verzoek by gemeld besluit van de Regtbank gecondenneerd zyn; dat de boedel, die gemeenschappelyk onder hen beide bestaan heeft, gescheiden en de eene voor de schulden, door de andere na dato dezes gemaakt, niet aansprakelyk is.

Curaçao den 12 October 1843.
De Griffier by de Regtbank voormeld,
A. BEAUJON.

OPROEPING.

DE ondergeteekenden Executrice en Executeur in den boedel en de nalatenschap van wylen den Heer *BAREND HENDRIK JOOSTEN PLETSZ*, roepen al de genen op, die eenige pretentien tegen den opgezegden boedel mogten hebben, om dezelven inteleveren, ten einde dien boedel tot liquiditeit te brengen.

Curaçao den 20 October 1843.
Dew. B. H. J. PLETSZ.
J. DE VEER Jz.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.